

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

chionatus eius ad primum Brunonem Henrici Imperatoris patrum. Creuit autem posterorū huius Brunonis potentia, quod Otto III. nullo relicto filio decessit. Succedere autem & desumpsere perinde ydē marchiones vetera Saxonie arma, candidum equipullum. Nam Egbertus praeferbat geminos in se erectos leones. Hic ergo Henricus Henrici filius, & Henrici primi nepos, qui frater germanus primi Ottonis, primus per electionem eorum principū, quos cum Gregorio V. decessit, designauitq, Otto tertius, peruenit ad Imperium, quod feliciter gessit.

CAPVT XXVIII.

Sed electio illius controuersia non caruit. Nam cum ab Heriberto Colonienſium archiepiscopo, ex cuius ore ceteri pendere viderentur, insignia Imperialia, quae initio pauca fuere, adaucta per tempus, non magno labore assequeretur, à Willegiso Moguntino archiepiscopo est consequutus, vir singularis prudentiae, fortitudinis, & religionis. Et quantum Imperio dignissimus haberetur, contradictores tamen habuit ex regni proceribus: quibus bello congressus, illos ad obedientiam reduxit. Inter primos, quos diximus, rebellantes, erat Egbertus Saxonie marchio: sed ille cecidit sub duce Saxonie Bennone, & fratre eius Ludero. Henricus autem XII. annis praer at regno priusquam pontificiam benedictionem postularet. Bohemia etiam tum tumultuari visa est, & ideo in eam Henricus rex duxit, armis illam redigens in obedientiam. Dux tum praer at genti, & hoc titulo ad electionem orditur admissus, si tamen initio inter electores fuit. Nam sunt qui arbitrantur illum regem adiectum denuo electoribus per Carolum IIII. in Aurea bulla, qui ab initio ducem

aiunt inter alios nominatum. Inter electores nouissimū dicunt constitutum. Indè verò cū principatus erigeretur in regnum, priorem electuræ dignitatem non amisit, sed locum suum seruauit: alioqui inter seculares electores locum haberet primum, quem nunc tribuunt ei nouissimum. In &andalia tamen nostra ostendimus, ducem Bohemiæ per vnum ex Ottonibus regem sublimatum: quæ res testificatur, initio Bohemiæ principem inter electores non fuisse: alioqui primus numeraretur. Sed quisquis illa ætate fuit, vel rex, vel dux Bohemiæ, factæ electioni de Henrico tum se obiecit, & rebellionem ostendit. Mira tēporum incuria, quod res præclaras non miserint in literas. &andaliā quoque in principio sui regni Henricus oppugnavit: eam credo, quæ nūc Polonia est. Nā & illa genti, & linguæ annumeratur: quibus in prouincijs, & vicina Prussia, tum sancti pontifices operā prædicationis impenderunt. Sanctus Adalbertus Pragensis, quem paulò ante hanc ætatem Prussi, gens effera, trucidârunt: & nunc Bruno episcopus multis supplicijs afficitur: ita vt trūcatus manibus pedibusq; præciosus Domino martyr consecratur. Per quæ etiam tempora, Henricus rex, cū prolem nec haberet, nec habere contenderet, qui cum Cunigunda regina, in sanctimonia & tori munditia victitaret, Christum sibi cōstituit heredē relinquere: Nam Bambergensium primus erexit & dotaui episcopatum, in quo constructa solenni ecclesia, nunc ipse cum coniuge quiescit. Euerhardum autem virum præcipuum, eo loci ordinari curauit episcopum.

CAPVT XXIX.

ET vt Christi religionem propagaret, Gislam sororem suam Vngarorum principi dedit coniugem:

R

hoc